

Instanța de fond: Judecătoria Soroca (sediul Florești), (jud. M. Nicorici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți, (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Trofimiuc Anatolie,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Baza de
Aviație a Ministerului Apărării împotriva lui Trofimiuc Anatolie privind obligarea
încheierii contractului pentru folosirea apartamentului de serviciu și achitarea
datoriei pentru serviciile comunale,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
admisă cererea de apel depusă de Trofimiuc Anatolie, casată hotărârea din 21
martie 2018 a Judecătoriei Soroca (sediul Florești) și pronunțată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 17 octombrie 2017, Baza de Aviație a Ministerului Apărării (în continuare
Baza de Aviație) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Trofimiuc
Anatolie cu privire la obligarea legalizării pentru folosirea apartamentului de
serviciu și achitarea datoriei pentru serviciile comunale.

În motivarea cererii a invocat că, conform Decretului Președintelui Republicii
Moldova din 18 martie 1992, blocurile locative de pe teritoriul Bazei de Aviație au
fost transmise la balanța unității militare. Toate blocurile fiind înregistrate în
registru bunurilor imobile ale Ministerului Apărării și predate în gestiunea Bazei
de Aviație cu statut de apartamente de serviciu, fapt confirmat prin certificatul
nr.70/1526 din 26 noiembrie 2014.

A menționat că, în rezultatul efectuării de către reprezentanții
Departamentului Dotări a Ministerului Apărării, verificării privind legalitatea
repartizării și deținerii spațiului locativ de către locatarii blocurilor dislocate și

aflate în gestiunea Bazei de Aviație au fost depistate un șir de abateri de la cadrul legal. Astfel, una din abaterile constatate a fost deținerea apartamentului de serviciu de către locatari fără careva documente care ar dovedi legalitatea folosirii acestuia, unul dintre aceștia fiind Trofimiuc Anatolie, care din motive neîntemeiate nu dorește să depună actele necesare pentru legalizarea și folosirea în continuare a locuinței de serviciu.

Conducerea unității militare împreună cu administrația imobilului a Bazei de Aviație a întreprins toate măsurile posibile în vederea aducerii la cunoștința pârâtului despre necesitatea prezentării documentelor solicitate și încheierea contractului de locațiune pentru folosirea legală a spațiului locativ de serviciu prin prezentarea la domiciliul acestuia a înștiințărilor în formă scrisă pe care pârâtul refuză să le semneze (înștiințarea nr. 21 din 07 octombrie 2014, nr.45 din 28 noiembrie 2014, nr.60 din 01 septembrie 2017), chiar și în prezența martorilor consemnați pe ele.

A relatat că, apartamentul menționat a fost repartizat pârâtului în perioada când activa în calitate de militar prin contract al Bazei de Aviație, la moment fiind pensionar în rezervă. Deoarece pârâtul după ce a trecut în rezervă nu a fost asigurat cu spațiu locativ de Ministerul Apărării, conform prevederilor legale de până la modificare, acestuia i-a fost permis folosirea spațiului locativ de serviciu, însă urma să fie încheiat un contract de locațiune. Luând în considerație că pârâtul până la moment nu a prezentat actele solicitate și nu a încheiat contractul, de locațiune conform prevederilor legale, folosirea în continuare a apartamentului se consideră ilegală.

Reclamantul a mai indicat că, pârâtul Trofimiuc Anatolie locuiește permanent pe adresa indicată și beneficiază de serviciile comunale prestate, dar refuză nejustificat achitarea acestora. Ca urmare, datoria totală pentru serviciile comunale prestate (livrarea apei, serviciul de gestiune, transportarea deșeurilor, deservirea blocului locativ) constituie suma de 9 308, 47 de lei la situația de 01 octombrie 2017. Pârâtul deși a primit preîntâmpinări repetate din partea gestionarului blocului locativ reclamantul nu s-a conformat solicitărilor.

În instanță reclamanta a solicitat să fie obligat Trofimiuc Anatol să legalizeze traiul în spațiul locativ de serviciu deținut, prin încheierea contractului de locațiune sau în caz de refuz să elibereze apartamentul; să fie încasat de la Trofimiuc Anatolie în folosul Bazei de Aviație datoria pentru serviciile comunale în sumă de 9 308, 47 de lei și cheltuielile de judecată

La 15 decembrie 2017, Trofimiuc Anatolie a depus o referință, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată și obligarea Bazei de Aviație să-i restituie cheltuielile pentru extinderea și instalarea gazului natural în apartament și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătoriei Soroca (sediul Florești) s-a admis parțial cererea de chemare în judecată. S-a încasat de la Trofimiuc Anatolie

în beneficiul Bazei de Aviație a Ministerului Apărării datorită pentru serviciile comunale în sumă de 9 524,47 de lei. S-a încasat de la Trofimiuc Anatolie în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 285,73 de lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost admisă cererea de apel depusă de Trofimiuc Anatolie, casată hotărârea din 21 martie 2018 a Judecătorei Soroca (sediul Florești) și pronunțată o nouă hotărâre prin care a admis parțial acțiunea formulată Baza de Aviație a Ministerului Apărării împotriva lui Trofimiuc Anatolie.

S-a încasat de la Trofimiuc Anatolie în beneficiul Bazei de Aviație a Ministerului Apărării datorită în mărime de 9 524,47 lei. În rest pretențiile depuse de Baza de Aviație către Trofimiuc Anatolie se resping.

S-a încasat de la Trofimiuc Anatolie în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 285,73 de lei.

S-a respins cererea reconvențională înaintată de Trofimiuc Anatolie împotriva Bazei de Aviație a Ministerului Apărării, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel, reieșind din cerințele pe care le-a invocat Trofimiuc Anatolie în referință, a ajuns la concluzia că cererea are caracterul unei acțiuni reconvenționale depuse de către Trofimiuc Anatolie împotriva Bazei de Aviație a Ministerului Apărării, iar prima instanță a omis să se expună asupra acesteia.

La 15 septembrie 2018 (prin oficiul poștal), Trofimiuc Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Trofimiuc Anatolie, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Trofimiuc Anatolie, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Trofimiuc Anatolie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Trofimiuc Anatolie.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Svetlana Filincova